

[Knud Kristensen.]

som sagt, en Administration af Loven, som vi fra Venstres Side i høj Grad maa misbillige.

Ministeren oplyste, at han har bevilget ca. 10 Ansøgninger, og det er jo rigtigt. Han har behandlet godt og vel 40; det vil altsaa sige, at han har kasseret de tre Fjerdedele af de Ansøgninger, som er anbefalet af Organisationerne for samtlige Hovederhverv her i Landet, baade Handel, Industri og Landbrug. Den ærede Forespørger oplyste, at foruden de Ansøgninger, der var behandlet, var der mellem 400 og 500, som endnu ikke var behandlet til Ende. Jeg mener derfor, man kan sige, at den Behandling, denne Sag har faaet, har været i høj Grad sendrægtig og modvillig og ikke af en saadan Karakter, at man kan være tjent dermed, hvis det er Meningen, at disse Vareudvekslinger med Udlandet, formidlet ad privat Vej, skal faa nogen Betydning i Fremtiden.

Men efter min Opfattelse har man ikke alene stillet sig modvilligt ved at behandle Ansøgningerne langsomt og afslaa den langt overvejende Del deraf. Man har ogsaa indirekte, ved de Betingelser, man har stillet for Bevilling af Ansøgningerne, i høj Grad vanskeliggjort denne privat formidlede Forøgelse af vor Eksport og derigennem ogsaa af vor Import og af hele vort Handelssamkvem med Udlandet. Man har opstillet saadanne Betingelser, at det vil blive uhyre vanskeligt at faa noget saadant gennemført i større Omfang.

Jeg skal nævne nogle af disse Betingelser, som Ministeren har opstillet. Jeg skal, for at der ingen Misforstaaelse skal være, nævne, at jeg i Valutaudvalget har kritiseret dem og derfor ikke har noget som helst Medansvar derfor. For det første skal det være anerkendte Firmaer, der skal foretage disse Forretninger. Ja, vel kan man forbyde et Firma, som maaske ikke er saa godt kendt, at foretage noget saadant; men skulde det dog virkelig være afgørende, om et Firma var mere eller mindre kendt, naar den Forretning, det foretog, var en reel Forretning, en Forretning, der virkelig bragte større Handelssamkvem med Udlandet? Skal vi virkelig til paa Handelens Omraade at have det hele monopoliseret i den Grad, at det kun er de gamle Firmaer, der kan komme til, er det en Slags Privilegium, et Fideikommis, som nu paa Handelens Omraade skal oprettes og maaske gaa i Arv til Efterkommerne, medens nye Mænd, som har Initiativ, og som ser, at der her er en Forretning, de kan bringe til

Udførelse, selvfølgelig med en Fortjeneste til dem selv, men i Virkeligheden ogsaa til Gavn for hele vor Samhandel med Udlandet, bliver holdt udenfor? Jeg mener, at det, der skal være afgørende, er ikke, om Firmaet er mere eller mindre kendt, men det er, om den Forretning, der foretages, opfylder de Betingelser, som man maa stille til en saadan Forretnings Udførelse.

Dernæst stilles der den Betingelse, at den Import, som man faar ind gennem disse Vareudvekslinger, skal fordeles paa de Importfirmaer, som i Almindelighed importerer den Vare. Den, der foretager Forretningen, skal nok have en lille Fordel, men i øvrigt skal Udbyttet af den Handel, der her foretages, fordeles paa samtlige de Firmaer, som har med den Import at gøre. Men det er klart, at hvis man stiller det saadan, saa er der saa godt som ingen Forretning deri. Man har alle Omkostninger og hele Risikoen, men bliver der en Fortjeneste, saa skal den fordeles! Det er en Bestemmelse, som i høj Grad vil medvirke til, at disse Forretninger ikke kan finde Sted, i hvert Fald ikke i det Omfang, hvor de ellers vilde finde Sted.

Saa vil man maaske sige: Men det vilde dog være urimeligt, om det Firma eller den Mand, der foretog den Forretning, skulde faa en stor Fortjeneste. Dertil vil jeg sige, at det staar jo alle andre frit for, saavel inden for Branchen som uden for Branchen, at gøre akkurat den samme Forretning, saa jeg kan ikke se, der gives den, der foretager Forretningen, nogen Fortrinsstilling. Dernæst vil jeg sige, at denne Bestemmelse til syvende og sidst ikke gaar ud over Importørerne, men den gaar ud over dem, der producerer Varerne, idet det er ganske klart, at hvis der ligger en Forretning, saa vil Efterspørgselen efter Varer, der skal til til denne Forretning, blive større og vil drive Prisen op, og derigennem vil der skaffes Producenterne større Indtægt, end de ellers kunde faa. Det er en Bestemmelse, der om ikke tager Sigte paa, saa har til Følge, at Producenternes Pris derigennem vil blive holdt nede.

Hvad er det da for Ting, der kan være Tale om at eksportere? Det er vel Kød og Smør. Det vil altsaa sige, at man gennemfører Foranstaltninger, der bevirker, at Producenterne ikke alene er nødt til at forsyne Landets Befolkning med disse Varer til den billige Pris, men ogsaa hindres i at opnaa den Pris paa det udenlandske Marked, som de ellers vilde kunne opnaa. De hindres deri derved, at man gør denne Forretning daarlig, derigennem at Fortjenesten skal